

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Bílsko

únor - březen 2013 DOBA POSTNÍ

Milí farníci,

máme před sebou dobu postní, která nás má přiblížit ke Kristu. Jistě, naše vědomosti jsou určitě dostatečné, ale co naše srdce? To je to, oč Pánu jde, a proto se na prožití doby postní podívejme z tohoto pohledu. Abychom viděli, že je to možné, vezměme si jako příklad sv. Augustina a použijme jeho výrok "Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v Tobě".

Motivací lidského jednání a hledání je touha člověka po něčem, co ho naplňuje. Je to nepokoj srdce každého člověka hledat a vlastnit to, po čem touží a o čem si myslí, že dosáhne-li toho, bude šťastný. To je pravda, ale každý ze zkušenosti víme, jak jsou takováto "šťěstíčka" krátkodobá a rozhodně ne trvalá. Je ale něco, co nás učiní natrvalo šťastnými? Žijeme v době, kdy jsou naše možnosti nesrovnatelné s minulostí, a přitom se plní čekárny psychiatrů, stoupá počet sebevražd, mnoho mladých uniká z reality života do iluzí drog a jiných závislostí. A to se netýká jen nevěřících, ale i věřících, kteří berou víru jako doplněk ke svému životu. Osobní zkušenost sv. Augustina je velice výmluvná a nadčasová. Dělí nás od něho sice šestnáct století, ale touhy dnešního člověka jsou stejné, stejně tak hledání svého naplnění. A proto jeho život pro nás může být inspirativní.

Augustin vyrůstal v křesťanském prostředí, ale brzo, stejně jako mnoho dnešních lidí, křesťanství zavrhl jako něco, co mu brání v životním rozletu, aby později pochopil svůj veliký omyl a pracně se k němu zase vrátil a objevil jeho hodnotu. Aby pochopil, že Bůh neokrádá o "šťěstí života", ale nabízí pravý pokoj a pravé, trvalé štěstí.

Od počátku Augustinových studií bylo jasné, že je výjimečným a všestranně nadaným mladíkem. Na co sáhl, to se mu dařilo. Vystudoval nejprestižnější tehdejší školy. Obsahem jeho studií byla především pohanská mytologie a řečnická cvičení. O mnoho let později vzpomínal – opět s velkou dávkou sarkasmu – na své velké studijní úspěchy. Cituji: „Nemiloval jsem Tebe a proti Tobě hřešil a ze všech stran mně hřešícímu zaznívala pochvala: Výborně, výborně!... Učil jsem se rád těm věcem a já ubožák jsem si v nich liboval. Proto mne nazývali nadějným jinochem.“ Nakonec se stal vystudovaným rétozem – řečníkem. Nejen, že sám uměl skvěle řečnit, byl sám také učitelem rétoriky. Mezi tehdejšími bohatými a vlivnými to znamenalo být něco jako ekonomem nebo manažerem dnes. Tomuto zaměstnání se postupně věnoval v Kartágu, v Římě a v Miláně, což byla centra z nejdůležitějších tehdejšího světa. Měl prestiž, vliv a dostatek možností se dobře uživit. V těchto časech ho uchvacuje rovněž skvělá kultura té doby. Je velkým příznivcem divadla. Je zaujat řeckou i římskou filozofií a již velmi brzy ji má, jak se říká, „v malíčku“, včetně těch nejsložitějších učení. Milostně začal žít již ve svých šestnácti letech. I o tom vypráví ve své knize. Už v osmnácti letech se stal otcem syna Adeodata. Měl pak mnohé stálé i nestálé partnerky, ačkoli nikdy nežil v oficiálním manželství.

Vnější pozorovatel by řekl, že takovému člověku nemůže nic chybět. Je na vrcholu sil, úspěšný, vlivný a bohatý. Co ale najdeme v jeho nitru? Slast a štěstí? Omyl! Hluboký nepokoj! Zoufalství, smutek, pocit bezvýchodnosti a marnosti.

Až mnohem později si Augustin uvědomí, že to, co na všech svých cestách hledal, nazývá Bible pokojem. Když Bible hovoří o pokoji, má často na mysli něco mnohem hlubšího, než jsou jen klidné vnější podmínky – že na nás

Příloha FN+

**POSTNÍ
CESTA**

Příloha FN+

**ESKÁ MŠE
LIDOVÁ**
P. KARLA FO TA

nikdo nestřílí, že nás nikdo neohrožuje nebo se s nikým právě nehádáme. Když hovoří o pokoji Bible, jde mnohem dále. Pokoj je pro biblické myšlení hluboké zakotvení v Bohu a v jeho lásce. Pokoj je souhrnem všeho skutečně dobrého a čistého, čeho se člověku v životě může dostat. Pokoj – to je životní harmonie, soulad, snad bychom mohli říci hluboké vnitřní štěstí.

Mít v srdci pokoj – to znamená být před Bohem, před blízkými i před sebou samým vyrovnán s hříchy, blouděním a chybami minulosti. Mít v srdci pokoj – to znamená radostně a vděčně prožívat přítomné okamžiky. Mít v srdci pokoj – to znamená hledět do budoucnosti s radostným očekáváním. Nebo viděno ještě z jiné stránky: pokoj prožívá ten, kdo je smířen s Bohem, s bližními i sám se sebou. A právě tento pokoj, který může do srdce vložit právě jen Bůh, právě tento pokoj Augustinovi chyběl. Více než deset let hledá skutečnou životní moudrost a stále nenachází nic, co by ho plně uspokojilo. Dojde tak daleko, že považuje i smějícího se žebráka za mnohem šťastnějšího, než sám sebe.

V Miláně se setkává s tamějším biskupem Ambrožem. Společně se svým blízkým přítelem a společně i se svým synem Adeodatem přijme přibližně za půl roku z Ambrožových rukou křest. S velkou radostí podává svědectví o prvních zkušenostech svého života víry: o četbě žalmů i zázračném uzdravení bolestí zubů. Dojatě vzpomíná na svou matku, která se za něho jako křesťanka celý život modlila a nakonec se, nedlouho před svou smrtí, dočkala jeho návratu k Bohu. Augustin se rozhodne opustit úřad učitele řečnictví. Několik let žije se svými přáteli v ústraní, potom se stane na žádost jiných postupně knězem, spolubiskupem a biskupem v severoafrickém Hippo.

Život sv. Augustina může být inspirací pro naše zcela osobní a moderní hledání víry. Jak říká jeden překladatel Augustinových Vyznání: "Následuj Augustina na jeho nejhanebnějších cestách. Nalezneš v jeho bolestech a radostech, v jeho nadějích a zklamáních, v jeho pádech a znovuzrození zcela určitě své radosti a bolesti, své naděje a zklamání, své pády – a kéž také své znovuzrození." Možná se najdeme v životních etapách sv. Augustina, důležité je, abychom našli tu jeho poslední v osobním setkání s Kristem.

Plodné prožití postní doby Vám přeje a i sobě vyprošuje

Váš otec Jiří

Česká mše lidová - tj. na melodie písní národních (k příloze FN)

Jak vznikla? Z okamžité a naléhavé potřeby. Bylo to za Pražského jara 1968 v několika měsících náhlé svobody. Po 20 letech krutého útlaku se začalo zase žít, zakládaly se spolky... A tak byla založena i organizace katolické mládeže na venkově zvaná Juventus. Ta navázala styky s podobnou organizací v Bavorsku (Kath. Landjugend) a jedna skupina tam přijela na návštěvu. Bez předchozí dohody byla naplánována i česká mše a já jsem byl snad až v předvečer požádán o celebraci na příští odpoledne. Když jsem tam přijel, byla česká skupina na exkursi někde v kravíně a měla přijet asi za 4 hodiny. Neměl jsem potuchy, jak je tato mládež nábožensky disponovaná, a mešní texty nebyly k dispozici. Měl jsem pár hodin času, a tak jsem sedl a začal skládat mešní písně na melodie písní národních. Šlo to rychle, když jsem si mohl texty hned zpívat, a myslím, že to nebylo špatné. Texty byly evokacemi evangelia nebo liturgie. Podařilo se mi je ještě včas rozmnožit (viz příložený text) a mládež - děvčata i chlapci - zpívala bez přípravy, ale s nadšením, takže se domácí až podívovali.

Po letech ji můj nástupce v Mnichově otec Slávek (předtím farář ve Vodňanech) objevil a vzal ji s sebou na Lomeček, kde již léta každého 13. října jsme hosty. I tam, jak se zdá, se zalíbila, a tak když o tom naposledy žertovala sestřička v „Ave z Lomečku“, psala tam, že opět zazněla, ba zahřměla píseň otce Karla. Bohu díky.

Otec Karel (mons. Karel Fo t)

Třetí Izajáš jako Magna charta postní doby

Vstupujeme-li do postní doby, většina z nás si pokládá otázku, jak ji co nejlépe prožít, aby skutečně splnila svůj účel a byla opravdu přípravou na Velikonoce. Dnes je díky reformám Druhého vatikánského koncilu našťastí za námi praxe formálních postů, které často povrchní víru na jejím povrchu nechávaly a postní praxe v mnoha případech zdegenerovala ve formální soubor příkazů a zákazů, proti kterému vystupoval sám Ježíš opakovaně a často nevybíravě (bohužel jsme se během dlouhé historie církve poučili jen zčásti a někdy opět sklouzli k výše zmíněnému kliše, ale o tom se ve Farních novinách rozepisovat nechci).

Chci se zde zastavit u textu, který mě hluboce oslovil, a to je osmapadesátá kapitola proroka Izajáše. Fascinuje mě přesné vyjadřování, přesný a věcný projev Třetího Izajáše, který mi, na rozdíl od jiných míst v Písmu, vyjadřujícím se spíše v květnatých metaforách, mnohem víc připomíná vědecký článek díky své přímosti a jasné a věcné formulaci. Projděme si jej spolu a nechme v úseku 3-12 zaznít celý blok:

„Proč se postíme, a nevšímáš si toho? Pokořujeme se, a nebereš to na vědomí.“ Právě v den, kdy se postíváte, hovoříte svým zálibám a honíte všechny své dělníky.

Postíte se jenom pro spory a hádky, abyste mohli svévolně udeřit pěstí. Nepostíte se tak, aby bylo slyšet váš hlas na výšině.

Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žínici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení?

Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít?

Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi?

Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva.

Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: „Tu jsem!“ Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.

Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.

Co bylo od věků v troskách, vybudují ti, kdo z tebe vzejdou, opět postavíš, co založila minulá pokolení. Nazvou tě tím, jenž zazdívá trhliny a obnovuje stezky k sídlům.

Tuto kapitolu čteme během postní liturgie v pátek po Popeleční středě, bohužel se ve čtyřicítce postních ferii tak trochu ztrácí. Je to škoda, protože Třetí Izajáš vystihl podstatu pravého postu tak přesně, že k tomu téměř není co dodat. Koneckonců ani Ježíš nespecifikuje, jak by měl půst vypadat, pouze dává důraz na opravdovost projevů našeho smýšlení. Dále věc nerozvádí – mimo jiné i z důvodu, že podstatné věci byly řečeny právě v knize Izajášově – a mnohé její pasáže bývají biblisty právem označovány za starozákonní protoevangelium.

Fascinující na zmíněném textu je i celková logická koherence celé Izajášovy knihy. Vezmeme-li v potaz, že Izajášova prorocká zvěst byla zpracována tak prozíravě, že po více jak sto padesáti letech mohl další nám blíže neznámý prorok, jehož nazýváme Druhým Izajášem, navázat na starší proroctví tak, že je zachována myšlenková jednotu celého textu, působí vše úchvatným dojmem. Koneckonců i kumránské rukopisy, které neprošly chrámovou redakcí, uchovaly opisy starozákonních spisů neobyčejně věrně, takže máme o věrnosti podání biblické zvěsti cenná svědectví.

Prorok nazývaný Třetím Izajášem, jehož svědectví podle současné bibistiky začíná 56. kapitolou, opět navazuje na proroctví Izajášova se zachováním myšlenkové jednoty celého textu

knihy. Svým způsobem knihu uzavírá, protože používá obdobné teologické důrazy (srovnejme 58. kapitolu s počátkem Izajášovy knihy, kde prorok napadá kultovní formalismus – opět věc aktuální i v 21. století!) - a pokud si uvědomíme celý kontext Izajášovy knihy, dýchne na nás 58. kapitola ještě aktuálněji. Možná by bylo podnětné si výše uvedený text připomínat častěji, protože neznám přesnější definici, jak nadcházejících čtyřicet dní opravdu naplnit. Proto jsem už dříve vyjádřil názor, že 58. kapitola Izajášovy knihy je Magna charta postní doby.

Tomáš Bayer

Části mše svaté a jejich význam

část III. - Eucharistická modlitba

Tato část začíná **prefací – chvalo zpěvem**. Do této části se nevstupuje chladným rozumem, ale srdcem. Proto výzva: „Vzhůru srdce“ a my odpovídáme „Máme je u Pána“ a také tím, že stojíme, dáváme ochotu, že jsme připraveni s Kristem vstoupit do večeřadla i na Golgotu a nechat se Kristem vést k Bohu Otci. Po této výzvě začíná modlitba díky - děkujeme za dílo spásy, na kterém máme účast. Tato modlitba má svůj charakter podle liturgické doby a končí stejným zpěvem nebo zvoláním „**Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh zástupů**“ – je to volání, které slyšel prorok Izaiáš v nebi, a my si máme uvědomit, že liturgie není jen věcí pozemskou, ale vstupujeme do nebeské oslavy Boha. Je nesmírné množství andělů a svatých, kteří oslavují Boha. A i kdyby naše mše byla sloužena v sebesthorších podmínkách, vždy je to účast na této nebeské oslavě. „**Hosana**“ je prosba „Spas nás; uzdrav nás“ – je to výzva, aby Bůh s námi přebýval tím nejvyšším možným způsobem zde na zemi. Za stejného volání davu Ježíš vstupoval do Jeruzaléma. Mše sv. zpřítomňuje to, co se odehrávalo v době Ježíšově, když vstupoval do Jeruzaléma na oslátku, což si připomínáme na Květnou neděli.

Izraelité každoročně vzpomínali na svou záchranu beránkovou krví: „*Budete mít beránka bez vady, ro ního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz. Nave er bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. Pak vezmou trochu krve a pot ou jí ob ve eje i nadpraží u dom , v nichž jej budou jíst. Tu noc budou jíst maso upe ené na ohni a k n mu budou jíst nekvašené chleby s ho kými bylinami. Nic z n ho nenecháte do rána. Budete jej jíst takto: Budete mít p epásaná bedra, opánky na nohou a h l v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodin v hod beránka.*“ (Ex 12,5-11) Podobně Ježíš se svými učedníky slavil tuto velikonoční večeři. Při ní se ale stalo něco, co učedníci neznali. Vše probíhalo jako obvykle, ale na konci vzal Ježíš chléb a říká: „*Vezm te, jezte, toto jest mé t lo.*“ Pak vzal i kalich, vzdal díky a podal jim ho se slovy: „*Pijte z n ho všichni. Nebo toto jest má krev, která zpe e uje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění h ích . Pravím vám, že již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy budu s vámi pít kalich nový v království svého Otce.*“ Potom zazpívali chvalo zp v a vyšli na Olivovou horu. (Mt 26,26-30) Tu noc se ten chléb stal jeho tělem a víno jeho krví. V tichu večeřadla byla uzavřena nová a věčná smlouva. Dveře jejich úst a srdcí byly pomazány krví nového Beránka. Proč tak Bůh jedná? Opravdová láska vždycky vytváří rovnost. Proto Bůh přišel mezi nás jako dítě, abychom se ho nebáli, bezbranný, potřebující člověka, a chce, abychom i my k němu měli stejný dětský a důvěřivý vztah. „*Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako d ti, nevejdete do království nebeského.*“ (Mt 18,3) Bůh k nám přichází skrze lidství svého Syna. Skrze jeho tělo a krev. A eucharistie překlenuje tento veliký rozdíl mezi Bohem a člověkem. Kristus je vinný kmen a my jsme ratolesti. Opravdová láska touží po rovnosti, touží darovat se tomu, koho miluji. A Bůh se nám skutečně naprosto vydává. My lidé se tímto způsobem stáváme částí Krista. Jsme jím přijati (*stalo se p i k tu*) a při každé eucharistii se toto sjednocení obnovuje. Je to vrchol spojení s Kristem. Tak jako každý náš pokrm přetváříme v sebe, tak Kristus přetváří nás v sebe. Ve své tělo. My se tajemným způsobem stáváme jeho součástí, jeho tělem. Při této večeři nám také dal nové přikázání – „*Nové p ikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.*“ (Jan 13,34) On miloval až do krajnosti a za nás zemřel. Pro člověka je nemožné mít takovou lásku. A jestliže to Kristus chce, pak nám dal poznat prostředek, kterým k tomu můžeme dojít – eucharistický chléb. Já nemám milovat svými lidskými sympatiemi, ale Kristovým srdcem. Proto mi dává své tělo i svou krev, aby on sám – Bůh – mohl milovat v tomto světě lidi skrze mne. Protože každá biblická smlouva byla potvrzena krví, i tato byla krví potvrzena. Ne krví kozlů a býků, ale krví Syna. Jestliže se ztotožnil s námi, s naším srdcem, pak taky na sebe vzal všechny naše hříchy, kamennost našeho srdce jakoby skryl ve svém srdci. A na tom kříži bychom měli být

my, ale on to udělal za nás. Jeho krev je jediný zdroj odpuštění našich hříchů. „Jeho ranami jsme uzdraveni.“ A tehdy se chrámová opona roztrhla vpůli. On jednou provždy dal svou krev a tím nám získal věčnou spásu.

Podstata oběti není v tom, že teče krev, ale v obětním smyšlení. „*Nebo B h tak miloval sv t, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v n ho v í, nezahynul, ale m l život v ný.*“ (Jan 3,16) To je Láska, která se obětuje, která dává. Ježíšova oběť začala jeho vtělením a nepřestala žádnou chvíli jeho života, ale vyvrcholila, když přišla jeho hodina. Zřekl se sám sebe a ukázal všechnu svou lásku a těm, které zanechával ve světě, se vydal do krajnosti. Vydává se nám v lásce a spaluje všechny naše hříchy. Na kříži je proto, aby zachránil všechny: „*A já, až budu vyvýšen ze zem , p itáhnu všechny k sob .*“ (Jan 12,32) A do této velikonoční oběti vstupujeme každou mší svatou. Setkáváme se s Kristem osobně, a to skrze tajemství proměnění. Učedníci byli na toto připravováni silou Ježíšova slova – řekl chromému vstaň a on vstal, mrtvé dívce „Thalitta khum“ a ona ožila... On sám jim vysvětloval, že on je „vpravdě pokrm i nápoj, že je chléb života“. Při proměňování jsme přítomni zázraku. Po celé věky existuje v podstatě jen jediná mše, na které máme účast.

Toto můžeme prožít jen ve své víře. Ježíš sám narazil, když říká „Dám vám jíst své tělo“ a lidé se ptali „Jak nám může dát jíst své tělo?“ Za znamením chleba vína se skrývá živý Kristus. Bůh tímto chrání naši svobodu. Je potřeba skutečné víry na setkání s ním. Zde je pouze strach. Kdo nemá víru, nepřichází, ten se na mši sv. nudí. A kdo má víru, kdo ví, kdo k němu přichází, ten ví, jak veliký je to dar, ale také jak veliký to je závazek, přijímání Kristova těla. Jestliže ho přijímám, беру na sebe závazek, že budu jednat tak, jako by Kristus jednal sám. Kristus může sloužit skrze mé ruce, mé nohy, má ústa. Nevydává se pouze on mně, ale i já jemu. Proto také je mše sv. vrcholem prožívání naší víry: „*Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o t lo Pán , jí a pije sám sob odsouzení.*“ (1 Kor 11,29) Kdo tedy přijímá, má přijímat všechny, kdo ke Kristu patří, jinak si jíme a pijeme své odsouzení, jestliže se navzájem nemáme rádi, protože jsme skutečně jeho tělo. Skrze eucharistii vzniká tajemná jednota lidí s Kristem, ale také lidí mezi sebou. On je v nás. Proto také Ježíš prosí ve své modlitbě, „aby jedno byli, jako ty Otče ve mně, a já v tobě“. Odpuštění, sdílení, společenství.

Všechny tyto skutečnosti se velice těžko vysvětlují a dávají do slov. Jsou vyjádřeny v **eucharistické modlitbě**, kterou říká kněz při mši svaté. Je to díkůčinění. Eucharistická modlitba (kánon) je modlitba církve, kde kněz zastupuje celou církev. Nejčastěji má 4 formy. Ve všední dny je nejčastější modlitba 2, která má svůj základ v roce 215 – podobně se modlili křesťané v době začátku křesťanství. Každá tato modlitba má určité části.

Vzývání Ducha svatého: „Proto Tě, Otče, prosíme, posvět' svým Duchem tyto dary...“ a podruhé „a nás všechny, kdo přijímáme jeho tělo a krev, naplň svým svatým Duchem“.

Připomínka spásitelných událostí – večere Páně – umučení, zmrtvýchvstání. Nejen vzpomínáme, ale zpřítomňujeme.

Přímluvy – vyjádření, že eucharistie se slaví v rámci celé církve – prosíme za papeže, biskupy, lid, za celou církev, za bolesti světa, za zemřelé.

Vrcholem eucharistie jsou **konsekrační slova (slova proměnění)**. V tu chvíli je Kristus skutečně přítomen v osobě kněze. A to, co říká, se taky uskutečňuje. Jedna malá připomínka. Jsme zvyklí při proměňování a následném pozdvihování sklonit hlavu, ale eucharistie se ukazuje proto, abychom se podívali na Ježíše, máme se tedy podívat a pozdravit ho a teprve potom se poklonit na znamení úcty.

Závěrečná část eucharistické modlitby „**Skrze a něho a s ním a v něm...**“ nám připomíná, že stále jsme mluvili k Bohu Otci skrze Krista – ne ke Kristu, ale skrze něj k Bohu Otci.

Zakončení je oním zvoláním „**Amen**“ – dá se podle tohoto Amen poznat, jak lidé věrou skutečně žijí? Ano, tak jest! AMEN!

Postoje:

Při eucharistické modlitbě od výzvy modleme se, během preface až do začátku Eucharistické modlitby stojíme. Podle správných liturgických předpisů bychom měli stát po celou dobu, včetně proměňování a spolu s knězem pokleknout, ale z technických důvodů je to téměř neproveditelné, a proto pouze při slovech proměňování klečíme. Klekáme v okamžiku, kdy kněz vztahuje ruce nad dary a prosí o posvěcení Duchem. Skončí-li proměňování a kněz poklekně poté, co položil kalich s krví Páně na oltář, spolu s ním vstaneme a „Tajemství víry“ říkáme již ve stoje. Stání je vyjádřením připravenosti, odhodlání žít to, čeho jsme právě byli svědky. Odhodlání být Kristem pro druhé.

P evzato z farnosti Rychnov nad Kn žnou, p ipravil otec Ji í

Živý betlém

Církev bratrská ve spolupráci s ostatními vodňanskými křesťanskými církvemi již potřetí připravila představení Živý betlém.

Poděkování patří všem zúčastněným pomocníkům, dětem a jejich rodinám za podporu.

*"M jme zájem jeden o druhého
a povzbuzujme se k lásce
a k dobrým skutk m"*

Žid m 10,24

Marie Polatová, Foto Daniel Fér

Setkání u koled

Díky České křesťanské akademii Vodňany se na Štědrý den opět Vodňanští v hojném počtu sešli jako každý rok pod vánočním stromem na náměstí, aby zantovali vánoční koledy a popřáli si navzájem krásné svátky a vše nej do nového roku.

Foto Petr Totín

Vánoční divadélko

Na Štědrý den odpoledne ve vodňanském kostele zahrály děti, které navštěvují hodiny náboženství, veršované divadelní představení „V Betlémě není místo“. Hra pojednávala o putování Marie (Eliška Procházková) a Josefa (Dáda Prokop) do Betléma. Ti se museli vydat ke sčítání lidu, které vyhlásil císařský posel (Maty Totínová). Nikde nemohli sehnat místo k přespaní a s nadějí v srdci došli až k hostinci „U dobrého anděla“. Ani

tam je však hospodský (Fanda Mrvík) a hospodská (Nikča Novotná) nepřijali. Pomohli ale dva andělé (Anička Kavanová a Eliška Woláková). Ti přesvědčili hospodské, aby Marii a Josefa nechali přenocovat aspoň ve stáji, kde se pak narodil Ježíšek. Jemu se přišli poklonit a přinesli mu dary pastýři: Abram (Natálka Vojtková), Marek (Otík Čekan), Lukáš (Nikolka Svobodová) a Ruben (Radeček Tremmel) v doprovodu ovečky (Šárka Procházková). Po nich přišli se svými dary i tři králové: Kašpar (Kačenka Hauserová), Melichar (Davídek Weck) a Baltazar (Rád'á Brabenc).

Hospodský se svou ženou nakonec uvěřili, že se u nich ve stáji narodil Boží syn, a litovali, že předtím Marii a Josefa tak odmítli. Hra končila slovy klečícího hospodského „...ať všechno tvorstvo velebí velkého Boha na nebi“ a písní Narodil se Kristus Pán, kterou zazpívaly všechny děti. Jim patří velký dík za to, že pro nás tak krásně zahrály, a také jejich rodičům, že je v této aktivitě podpořili. Těším se zase někdy na další spolupráci.

Ká a Šídlová

Děkujeme režisérce za přípravu a překonání všech překážek při nacvičování divadla.

Tříkrálová sbírka 2013 – poděkování

Organizátoři sbírky děkují všem dobrovolníkům – dětem i mládeži, jejich rodičům a všem dospělým pomocníkům - a samozřejmě dárcům za krásný výsledek Tříkrálové sbírky roku 2013.

Letos se k již tradiční trojici farností – vodňanské, skočické a bílské – připojila i farnost bavorovská, kde organizaci zajišťovala paní Lenka Ebelová. Ve dnech 5. a 6. 1. koledovalo celkem 36 tříkrálových skupinek a navštívily 29 míst. V pokladničkách donesly 161.635,- Kč, z toho z bavorovské farnosti 28.882,- Kč. Na účet vodňanské farnosti (která je správcem těchto financí) bude vráceno 65% z celkové částky. Ve spolupráci s ostatními farnostmi vč. bavorovské, budou peníze použity podle schváleného záměru na rok 2013: 25% na podporu Hospice sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích, 60% na pomoc zdravotně a sociálně znevýhodněným rodinám, dětem, mládeži a seniorům a 15% na podporu volnočasových aktivit dětí a mládeže včetně příspěvku na akci pro koledníky.

A tak po uložení vrácených prostředků na farní účet nastupuje druhá fáze, a to jejich vlastní užití na podporu potřebným. Obracíme se proto na všechny všímavé lidi, aby všem, u nichž vidí potřebu pomoci, poradili, kam se obrátit.

Kontakty pro žádosti o pomoc: Farní úřad, Alešova 22, Vodňany; Marie Horáková, tel.: 383383638, 731974731; MUDr. Ivana Janštová, Mokrého 186, Vodňany; Lenka Ebelová, tel.: 728073560.

Marie Horáková, místní koordinátor TS, Foto Petr Totín

Dvě ohlédnutí za letošní Tříkrálovou sbírkou z jedné skupinky koledníků

Tradičně krátce po uvítání nového roku se v pátek, tedy den před hlavní akcí, sešli dospělí, ať už pravidelní a léty zkušení, tak i noví troufalci a zatím nadšenci. Pod taktovkou paní Marie Horákové v den D nastalo rozdělení nebo tahanice o děti, kterých naštěstí nebylo málo. Opět přibyli ti, co se rozhoupali poprvé, a nejvíce bylo dětí od 6 do 10 let. Po různém zapisování a horečném hledání své přidělené kasičky, kříd, kalendářů a cukříků na oslazení života už jen stačilo nasadit korunu a královsky se

Naše nejmladší kolednice - Alenka, Terežka a Agátka

seřadit u kostela na společnou fotografii a hurá do akce. Po Vodňanech se tedy pohybovaly skupinky, žádající o příspěví na Charitu a na hospic, ale také vyprošující mír a Boží požehnání do bytů a domů nejen štědrých dárců. Někde se jen dveře pootevřely, pak sebou práskly a více už se nechtěly otevřít. I při těchto chvílích bychom se měli za toho člověka modlit a na byt napsat požehnání. Naštěstí dobrou náladu, která se dostavovala u většiny obydlí, nezkažil ani déšť, a při pozvání na teplý čaj či dokonce oběd (děkujeme!) ani mokré oblečení.

Ká a Mrvíková

Jako každý rok jsme se v sobotu na Tři krále vydali do ulic ve Vodňanech přinášet do domovů radost a požehnání do nového roku a zároveň aby ten, kdo chtěl, mohl jakkoliv velikou částkou přispět do charitní sbírky. Letos bylo méně vedoucích skupinek, a proto jsme se i my tři "královny" poprvé osamostatnily a vydaly do ulic. Počasí sice nebylo nejideálnější, ale my jsme díky dlouhému přidělenému okruhu přebývaly většinou v bytových domech a panelácích, čímž jsme se částečně vyhnuly vodě. Po krátké pauze na oběd při největším lijáku jsme pak dál pokračovaly a kasička už začala škrtit a tlačit na krku, tašky s kalendářiky a cukry sice ubývaly, ale plnily se naopak mnoha sladkostmi. Setkání s lidmi bylo vždy velmi překvapující, častokrát nás přijali velmi mile, pobroukali si s námi koledu a příjemně si krátce popovídali, jiní zase hned zabouchli, jen co nás spatřili, ale každopádně dobrá nálada byla mezi námi dál. Dokončily jsme svůj okruh a pomohly ještě obejít věžáky a dvě ulice, při kterých se už hodně setmělo, a unavené jsme ještě došly s pořádně těžkou kasičkou na faru a rychle domů do postelí. Byl to dost náročný den jak na psychický tak i fyzický výkon, ale pomůže mnoha lidem kolem, a to si myslím, že je na tom nejdůležitější.

Anežka Mrvíková

Hospodaření farností v roce 2012

Farní a ekonomická rada a ti, kteří se chtějí aktivněji podílet na životě farnosti, se sešli v pátek 11. ledna 2013. Projednali hospodaření a činnost farnosti do června 2013. Účastnili se: P. Jiří Čepl, Jaroslav Cuřín, Čestmír Fryš, Milan Holý, Marie Jůnová, Josef Mrvík, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Josef Tlapa, Anna Schánilcová. Marie Horáková a Jan Rotschedl se omluvili.

	Vodňany	Skočice	Bílsko
sbírky	164000	112000	49000
odeslané sbírky na biskupství	43000	30000	7000
odeslané poplatky z prodeje a nájmu na bisk.	22000		208000
odesláno celkem	65000	30000	215000
zůstatek na účtu	11184	103000	327000
sbírky 2010	223000	95000	50000
sbírky 2011	199000	110000	49000

Pro reálnou představu hospodaření farnosti Vodňany za rok 2012 uvádím ještě jednu tabulku:

sbírky	164000	Z ní vyplývá, že kdybychom neměli nájemné, jsme zcela jistě
odesláno	-65000	v mínusu. Náklady na energie se přitom díky novému topení snížily
režie	-68000	reálně o 60 - 70 tisíc. Za dané situace to ale znamená, že nejsme
energie	-117000	schopni si vytvářet žádné rezervy pro běžnou údržbu a případné
nájemné	93000	opravy. Pro zajímavost jsem v první tabulce uvedl sbírky
zůstatek	7000	za předchozí dva roky. V roce 2010 jste si vzali k srdci, že
		minimální příspěvek je pro důchodce 50,- a pro pracující 100,- Kč.

Sice to tu neuvádím, ale odeslané sbírky na biskupství jsou přitom u všech farností každý rok na stejné výši, ale příspěvky na chod farnosti nám klesají každý rok vždy o cca 30.000,- Kč. Pouze farnosti Skočice a Bílsko, i když nemají žádné závazky a naopak nám půjčily, si naléhavost situace vzaly k srdci trvale. I jejich odeslané sbírky na biskupství jsou také každý rok na stejné výši, stejně tak ale i sbírky pro farnost.

Je třeba si, milí bratři a sestry, opravdu uvědomit, že náklady na provoz se zvyšují nejen ve Vašich domácnostech, ale i pro provoz farnosti. Ruku na srdce, EON Vám pošle fakturu a zaplatit musíte. Nám, jako farnosti, ji pošle také a zaplatit musíme a ... většina věřících přispívá několik let stále stejně. Máte pocit, že je to v pořádku? Na farní radě zazněla poznámka, že by se i ostatní farnosti měly podílet na našem provozu. Souhlasím s tím a dalo by se to i se souhlasem biskupství udělat. Ostatní farnosti by s tím i souhlasily, ale mají jednu oprávněnou námitku, která mi byla řečena a musíme jim dát za pravdu: "Pokud Vodňanští budou přispívat jako my, tj. 50,- Kč důchodci a 100,- Kč pracující, jak bylo původně řečeno - a jak je vidět na jejich hospodaření, jejich sbírky tomu odpovídají a jsou na počet věřících i větší - tak rádi přispějeme i my, protože jsme rádi, že máme kněze." Mám spočítáno, že každou neděli je u sv. přijímání 70 - 90 dospělých, a to, bohužel, nechodí všichni. Asi čtyřicet z Vás přispívá, dle mincí a bankovek, co bylo řečeno, ostatní 5 - 20 Kč. Dr. Hrdina nám jednou řekl - „Jsmo sice věřící, ale nežijeme ze šustotu andělských křídel“. Proto Vás naléhavě prosím, jelikož situace je opravdu vážná, abyste se nad tím zamysleli. Dovolím si Vám připomenout, že kromě Desatera máme i pět církevních přikázání, z nichž to jedno je: **Hmotně se podílet na péči církve o bohoslužbu a o potřebné lidi**. Aby to nevypadalo, že jen něco požaduji, já se také podílím na provozu farnosti a přispívám 28.000,- Kč ročně a dávám nemálo pro potřebné. Za Vaše pochopení opravdu moc děkuji.

Otec Ji í

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI - S HUMOREM DO VLASTNÍCH ŘAD

REZERVACE MÍST NA BOHOSLUŽBÁCH

Murphyho zákon prázdných kostelů:

Pravděpodobnost, že jste někomu zasedli jeho místo, je nepřímou úměrnou průměrnému počtu návštěvníků daného kostela. Jinými slovy, tato pravděpodobnost je tím větší, čím méně lidí chodí v daném kostele na bohoslužby.

Pravidlo zašpuntované lavice:

Na kraji lavice sedí obvykle osoba zvaná „špuntovka“, takže střed lavice zůstává volný.

Komentář psychopatologa dr. Nervíše:

Na základě nashromážděné kazuistiky na téma „špuntovka“ lze vyvodit závěr, že obvyklá reakce dané osobnosti na pokus o přiblížení se ze strany bližních bývá nasledovná:

Při zdvořilém požádání o průchod dotyčná rozhodně nevystoupí z lavice a už vůbec ji nepřiměje, aby si poposedla blíže ke středu. Pokud vás rovnou neodmrtší, zásadně se však nechá všemi oblézat. Náročný sportovní výkon svých bližních doprovází většinou významným pozdvihováním obočí, pohoršeným funěním, vzdycháním a brbláním, jež může vzdáleně připomínat glosálii (mluvení v jazycích).

Z dalšího rozboru osobnosti vyplývá, že u špuntovky je možné považovat popisovanou reakci za standardní a za subjektivně vzato zcela normální. Poměrně hojný výskyt špuntovek v římskokatolických kostelích svědčí o tom, že v daném prostředí nemají problémy s adaptací.

Přesnost uvedeného popisu osobnosti:

V případě opravdické „špuntovky“ funguje bez výjimek.

Dodatek doc. Ježury:

Zůstává pak otázkou pro další vědecký výzkum, zda-li katolické prostředí špuntovky pouze toleruje, nebo je přímo či nepřímo produkuje.

Trestní řád tzv. „podprdelníčků“:

Na vyšívané polštářky zvané podprdelníčky zásadně nesedat, neboť v sobě ukrývají „časovanou minu“.

Sociologická vysvětlivka:

Po příchodu paní X. Y., která již na tomto místě sedává cca 60 – 80 let, pravděpodobně s ostudou vyletíte, jelikož každý slušný člověk přece ví, že to je JEJÍ místo.

Výjimka prof. Tomáše Marného:

Zcela v souladu s Murphyho zákonem prázdných kostelů (viz výše) můžete ovšem klidně vyletět i z místa bez podprdelníčku, i z míst, která nejsou nikterak označena, v podstatě odkudkoli.

Závěr pastoralisty Obezřetného:

Vstoupíte-li do neznámého kostela, je lépe zdržovat se po celou dobu bohoslužeb vzadu za lavicemi, abyste někomu nezasedli místo, jelikož nějaká místní usedlice nebo dokonce starousedlice se může klidně objevit až po svatém přijímání.

Marného dodatek:

Pokud ovšem v zadním traktu kostela bude ještě volné místo k stání (srov. Zákon ucpaného vchodu).

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marný z Bludovic, Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2007

Pokra ování p íšt

Z liturgického kalendáře

Ú N O R

So	2. 2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu
Ne	3. 2.	4. neděle v mezidobí
Út	5. 2.	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
St	6. 2.	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
Ne	10. 2.	5. neděle v mezidobí
Po	11. 2.	Panny Marie Lurdské Světový den nemocných
St	13. 2.	POPELEČNÍ STŘEDA
Ne	17. 2.	1. NEDĚLE POSTNÍ
Pá	22. 2.	Svátek Stolce sv. Petra, apoštola
Ne	24. 2.	2. NEDĚLE POSTNÍ

B Ř E Z E N

Ne	3. 3.	3. NEDĚLE POSTNÍ
Ne	10. 3.	4. NEDĚLE POSTNÍ
Ne	17. 3.	5. NEDĚLE POSTNÍ
Út	19. 3.	Slavnost SV. JOSEFA, snoubence Panny Marie
Ne	24. 3.	KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE
Čt	28. 3.	ZELENÝ ČTVRTEK
Pá	29. 3.	VELKÝ PÁTEK
So	30. 3.	BÍLÁ SOBOTA
Ne	31. 3.	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Knižní sloupek

Jako bychom dnes zemřít měli Drama života, kněžství a mučednické smrti číhošťského faráře P. Josefa Toufara

Miloš Doležal

Info a běžná cena: vázaná,
446 s., obrazová příloha,
380 Kč
Vydáno: 2012 KNA

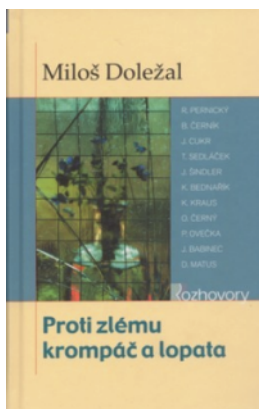
Fenomén loňského roku, který se stal "Knihou roku" v anketě Lidových novin. Kniha poutavým a jedinečným způsobem představuje drama života, kněžství a mučednickou smrt číhošťského faráře P. Josefa Toufara.

Kniha Jako bychom dnes zemřít měli se skládá ze dvou rovnocenných částí, textové a obrazové. Vzniklý celek je také důkladně vyvedenou kronikou života jedné části Vysočiny v první polovině minulého století, krajiny, jež v sobě nese stigmata hrdinů a mučedníků. Spolu s autorem, pamětníky i fotografiemi putujeme po místech dnes zbořených, zatopených, či zjizvených necitelnými zásahy do krajinného profilu z dob komunismu. Ne náhodou říká básník a historik Zbyněk Hejda, že Miloš Doležal Vysočině vrací její paměť.

Proti zlému krompáč a lopata

Miloš Doležal

Info a běžná cena: vázaná,
195 s., 199 Kč
Vydáno: 2006 KNA

Třetí pokračování rozhovorů - setkání s osobnostmi české společnosti, které přes totalitní nástrahy 20. století a životní zkoušky nepřestaly hledat smysl stvoření. Několik středoevropských osudů nahlédnutých v podobě jedinečné, neopakovatelné životní cesty, vinoucí se navzdory samotkám věznic, koncentračním táborem, bitevním polím,

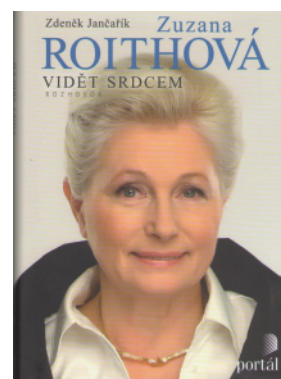
totalnímu nasazení, exilu...

Autor rozmlouval s těmito osobnostmi: gen. mjr. Rudolfem Pernickým, Bohumilem Černíkem, P. Josefem Cukrem, gen. mjr. Tomášem Sedláčkem, Jiřím Šindlerem, plk. Karlem Bednaříkem, PhDr. Karlem Krausem, plk. Otakarem Černým, P. Petrem Ovečkou, gen. mjr. Janem Babincem a plk. Dalimilem Matusem.

Zuzana Roithová – Vidět srdcem

Zdeněk Jančařík

Info a běžná cena: vázaná,
váz., 264 s., 335 Kč
Vydáno: 2012 Portál

Rozhovor se známou lékařkou, senátorkou, exministerní zdravotnictví, poslankyní Evropského parlamentu a naposledy i prezidentskou kandidátkou mapuje hlavní křižovatky jejího života a ukazuje silné kontury její osobnosti: nezdolnou vůli a pracovitost, rozhodnost a důslednost při jednání s lidmi a zároveň moudrost a laskavost.

P. Tomáš Halík knihu hodnotí takto: Cením si této knihy jako čtivého, poutavého a především poctivého svědectví o životě lékařky a političky, ale také o vývoji a zlomových událostech našich nejnovějších dějin. Je to cenný příspěvek k úsilí uchovat zkušenost naší generace pro ty, kteří přicházejí a ještě přijdou po nás.

Lomecké poutě

◆ so 2. 2. v 10.00

Hromniční

P. Mgr. Pavel Liška, Netolice

◆ so 2. 3. v 10.00

Postní

P. Zdeněk Metod Kozubík OPraem., Bechyně

Pořad bohoslužeb ÚNOR - BŘEZEN

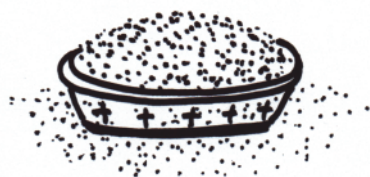
út	Vodňany	8.00
čt	Vodňany DD Vodňany	10.00 17.15
pá	Vodňany	17.15
so	Bílsko Vodňany	16.00 17.15
ne	Vodňany Skočice	8.30 10.30

DD - domov důchodců

Popele ní st eda

13. února

Skočice 16.00
Vodňany 17.15

Postní duchovní obnova s otcem Jeronýmem O.Carm

z Kostelního Vydří
od pátku 15. 3.

do 5. neděle postní 17. 3.

v kostele Narození Panny Marie
(program bude upřesněn)

AKCE

♦ Ve čtvrtek 31. 1. 2012 od 19.00

**Přednáška - Návštěva u sester
Congregatio Jesu v Kujbyševě na Sibíři**
s účastí současných sester této kongregace
ze Štěkně v městské galerii ve Vodňanech.

Přednáší Mgr. Věra Matoušová, nakladatelka z Putimi. Pořádá Česká křesťanská akademie Vodňany. (původně se přednáška měla konat 17. 1., ale z důvodu sněhové kalamity byl termín změněn)

♦ V sobotu 2. 2. **Pouť na Lomec**
v rámci Roku víry, odjezd
autobusem v 9.15 od kostela
Narození Panny Marie

ROK VÍRY 2012
2013

♦ V sobotu 2. 2. 2012 od 14.00 do
17.00

Dětský maškarní ples ples ve sportovní hale
ve Výstavní ulici ve Vodňanech.

♦ V sobotu 2. 2. 2012 od 20.00

XXIII. Křesťanský ples ve sportovní hale
ve Výstavní ulici ve Vodňanech.

♦ Ve středu 13. 2. po mši sv. **Fatimský den**
korunka k Božímu milosrdenství, růženec, zpověď,
litanie v kostele Narození Panny Marie

♦ Ve čtvrtek 14. 2. 2012 od 19.00

Přednáška - Kněží světci – kněží zrádci

Dvě krajní polohy nejen českého kněze
v městské galerii ve Vodňanech. Přednáší Mgr. et.
Mgr. Tomáš Veber, Th. D., Teologická fakulta
Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
Pořádá Česká křesťanská akademie Vodňany

♦ V pátek 15. 2. od 18.00 **Setkání nad Biblií**
na faře pro čtenáře "Přečtěme Biblii za rok"
(i pro ty, kteří ještě nedočetli)

♦ V pátek 1. 3. od 16.30 **Křížová cesta pro děti,**
17.15 **Mše sv. pro děti**

♦ V sobotu 2. 3. **Pouť na Lomec**
v rámci Roku víry, odjezd
autobusem v 9.15 od kostela
Narození Panny Marie

ROK VÍRY 2012
2013

♦ Ve středu 13. 3. od 17.00 **Fatimský den**
korunka k Božímu milosrdenství, mše sv., růženec,
zpověď, litanie v kostele Narození Panny Marie

♦ V postní době v pátek a neděli **Křížová cesta**
vždy přede mší sv.

Farní noviny - Vodňany, Skočice, Bílsko. Občasník. Číslo V/1. - vychází 27. 1. 2013. Náklad 180 ks. Vydává farnost Vodňany, Skočice a Bílsko. Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany. IČ: 63292882. Redakční rada: farninoviny@googlegroups.com - Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová (ilustrace), Marie Jůnová. Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322.

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Pro tento účel je zřízena kasička v zadní části vodňanského kostela. Rádi budeme též za vaše písemné a obrazové příspěvky pro další čísla. Můžete je zasílat na mailovou adresu redakční rady nebo vkládat do kasičky. Děkujeme.

Příští číslo V/2. duben – květen – VELIKONOCE: uzávěrka 9. 3. 2013, vychází 24. 3. 2013.

Hospic sv. Jana N. Neumanna Vás srdečně zve na

PÁTEK 8. ÚNORA 2013
OD 19 HODIN

NÁRODNÍ DŮM PRACHATICE

Vstupné 150,- Kč

Předprodej vstupenek v recepci hospicu

Zahraje skupina SWING BAND AGRIA

Než se opět vydáme na postní cestu, využijme pozvání si zaplesat a o to vděčněji po masopustu přijměme dobu ztišení a usebrání, která nás dovede až k tajemství Velikonoc.

◀ doba masopustní

doba postní ▶

Skautky a skauti z Vodňan
zvou děti, jejich rodiče, babičky, dědečky, strejčky, tetičky ...

na

DĚTSKÝ MAŠKARNÍ BÁL

k tanci a poslechu hraje skupina NIC MOC Zákl.umělecké školy ve Vodňanech

Program: písničky, soutěže, tanec, tombola,
vyhlášení a ocenění nejlepších masek ...

V sobotu 2. února 2013 od 14.00 do 17.00
ve vodňanské sportovní hale ve Výstavní ulici

Vstupné: s maskou 20 Kč, bez masky 50 Kč

Farníci z Vodňan a ze Skočic
zvou
přátele dobré nálady, zpěvu a tance

v sobotu 2. února 2013 od 20 hodin
do sportovní haly ve Výstavní ulici ve Vodňanech na

XXIII. KŘEŠŤANSKÝ PLES

k tanci a poslechu hraje taneční orchestr TOP-BAND z Prachatic

předtančení, tombola .....

vstupné s místenkou 150,- Kč, předprodej: CONTI Vodňany, Mokrého 186 tel.: 383 382 297

(vstup jen ve společenském oděvu)

POSTNÍ CESTA

od Popeleční středy k Velikonocům

Tato postní cesta je vytvořena podle liturgického cyklu C.

Česká mše lidová

složil a sestavil P. Mons. Karel Fořt, Mnichov

Vstupní píseň

melodie: „Teče voda, teče“

1. Pojd' me sestry, bratři - ke svatému stolu   Tělo a Krev Páně - přijímati spolu.
2. Tělo a Krev Páně - Krista zpřítomňují,   slova Pravdy Boží - cestu ukazují.
3. Proto píseň pějme - o radostné zvěsti,   jak Otcům hlásali - svatí věrozvěsti.

Kyrie

melodie: „Boleráz“

Kyri - e e-lei son, smiluj se, ó Pa - ne. Kyrie eleison, smiluj se, a, Kriste.

Odpusť naše viny, odpusť naše viny, srdce dej nám čisté.

Gloria

melodie: „Co ten ptáček jarabáček“

- Sláva Bohu na výsosti, pěli andělé,   sláva Bohu na výsosti, pěli andělé.
/: Pokoj lidem, dobrou vůli i my přejeme. :/

slova modlitby společně recitujeme:

Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle.

Chválíme tě. Velebíme tě. Klaníme se ti. Oslavujeme tě.

Vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. - zpěv

Pane a Bože, nebeský Králi, Bože Otče všemohoucí.

Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste.

Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. - zpěv

Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby.

Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. - zpěv

Neboť ty jediný jsi svatý, ty jediný jsi Pán.

Ty jediný jsi svrchovaný - Ježíši Kriste!

Se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. - Amen

- zpěv

Zpěv před evangeliem

melodie: „Všechna krásná, ji, ó Maria,“

A-le - lu - ja, ale - lu - ja. ale - lu - ja, ale - lu - ja,
ale - luja, a le lu - ja, A le luja, ale lu - ja.

2. Kristus Cesta, Pravda, Život.   Kristus Cesta, Pravda, Život.
Kristus, Kristus, naše jistota.   Kristus, Kristus, naše jistota.

*Zpěv k přinášení obětních darů**melodie: „Ach synku, synku“*

1. S vděčností dary své obětujem, s vděčností dary své obětujem,
Lásce a Pravdě, zasvěcujem, Lásce a Pravdě, zasvěcujem.
2. /: Bližnímu pomáhat v každou dobu :/
/: tak chceme sloužiti Pánu Bohu. :/

*Svatý svatý**melodie: „Tancuj, tancuj,“ - velmi pomalu*

- Svatý, svatý - hosana, hosana, který vládne nad náma, nad náma,
jenž přichází z výsosti, z výsosti plný lásky, milosti, milosti.
- /: Svatý, svatý, třikrát svatý svatý, svatý - hosana, hosana. :/

*Beránku Boží**melodie: „Lásko, Bože, lásko“*

1. Láska, Boží láska, kde že se zjevuje?
/: Na kříži přibita sebe obětuje. :/
2. Nevinný Beránek, na kříži skonává
/: lásky větší nemá, než kdo život dává. :/
3. Kristus, náš Beránek, na kříži dokonal
/: aby svět usmířil, pokoj nám daroval. :/

*Svaté přijímání**melodie: „U panského dvora“*

1. K Poslední večeři s Pánem jsme zasedli, On je zde mezi námi.
/: V jedno nás spojuje, krví svou stvrzuje to krásné milování. :/
2. Než se rozžehnáme, ruce si podáme, v lásce se rozejdeme.
/: Všechno odpuštěno, všechno je smířeno, v dobrém se zas sejdeme. :/
3. Pán Bůh nás provázej, štěstí a zdraví dej v tom našem živobytí.
/: Ať si pomáháme, vždy se rádi máme - do konce svého žití. :/

*+ Věřim v Boha**melodie: „Lístečku dubový“*

1. /: Věřim v Boha Otce, Lásku všemohoucí, :/
/: i v Ježíše Krista, jenž je Pravda jistá i v Ducha svatého. :/
2. /: Věřim v Církev svatou, svatých obcování. :/
/: v hříchů odpuštění i těla vzkříšení k životu věčnému. :/